

FILIPPUSE KAISAREAS

ENNE kui Jeesus kaheteistkümne mõneks ajaks Filippuse Kaisarea lähetele suundus, korraldas ta Taaveti sõnumitoojate kaudu pühapäevaks, 7. augustiks külaskäigu Kapernauma, et oma perekonnaga kohtuda. See kohtumine pidi toimuma Sebedeuse paaditöökojas. Taavet Sebedeus oli kutsunud Jeesuse venna Juuda kaudu kohale kogu naatsareti pere — Maarja ja kõik Jeesuse vennad-õed — ning Jeesus läski koos Andrease ja Peetrusega sellele kohtumisele. Ka Maarja ja lapsed soovisid kindlalt kokkuleppes kinni pidada, kuid juhtus nii, et rühm varisere, kes teadsid Jeesuse viibimisest teisel pool järve Filippuse valdustes, otsustas Maarjat külastada, et Jeesuse asukohta välja uurida. nende Jeruusalemma erisaadikute saabumine häiris Maarjat väga ning nood järeldasid kogu pere pingsast ja närvilisest hoiakust, et ilmselt on Jeesust neile külla oodata. Seepärast seadsid nad end Maarja kodu sisse, kutsusid endale abiväge ja jäid kannatlikult Jeesuse saabumist ootama. nüüd muidugi ei püüdnud enam ükski pereliige Jeesusega kokku lepitud kohtumisele minna. nii Juudas kui ka Rutt üritasid päeva jooksul mitu korda variseride valvsa silma alt pääseda ja Jeesusele sõna saata, kuid kõik oli asjata.

² Kohe pärast lõunat töid Taaveti sõnumitoojad Jeesusele teate, et variserid on end tema ema maja läve ees laagrisse seadnud, ja Jeesus ei proovinudki oma perekonnaga kokku saada. Jälle läks nii, et Jeesus ei saanud oma maise perega kohtuda, kuigi seda polnud võimalik kummagi süüks panna.

1. TEMPLI MAKSUKOGUJA

¹ Sel ajal kui Jeesus Andrease ja Peetrusega paaditöökoja lähedal järve ääres ootas, tuli nende juurde templi maksukoguja, kes kutsus Jeesust ära tundes Peetruse kõrvale ja küsis: „Kas sinu Meister ei maksa templile maksu?” Peetrus tahtis juba väljendada nõrdimust mõtte üle, et Jeesus peaks oma vihavaenlaste usutegevuse ülalpidamiseks maksuma, kuid nähes maksukoguja iseäralikku näoilmet, oletas õigesti, et teda tahetakse meelega lõksu meelitada ja ärgitada keelduma maksmast tavalist pooleseelikulist maksu Jeruusalemma templiteenistuse toetuseks. Seepärast vastas Peetrus: „Muidugi maksab Meister templimaksu. Oota värava juures, ma toon selle sulle kohe ära.”

² Peetrus oli aga seda lubades liialt kiirustanud. nende raha oli Juuda käes, too aga teisel pool järve. Ei temal, ta vennal ega Jeesusel olnud raha kaasas. Teades, et variserid neid otsivad, ei saanud nad ka Betsaidasse raha järele minna. Kui Peetrus rääkis Jeesusele maksukogujast ja sellest, et ta oli mehele raha lubanud, ütles Jeesus: „Kui sa lubasid, siis pead maksuma. Millega sa aga oma lubadust täidad? Kas sa hakkad jälle

kala püüdma, et sõna pidada? Hoolimata sellest, Peetrus, tuleb meil praeguses olukorras maks ära maksta. Ärgem andkem neile meestele põhjust pahaks panna meie suhtumist. Ootame siin, kuni sa käid paadiga järvel, heidad võrgu vette ja turul kala ära müünud, maksad maksukogujale meie kõigi kolme eest.”

³ Läheduses seisnud Taaveti salajane sõnumitooja oli kõike pealt kuulnud ja viipas nüüd oma kaaslasele, kes kalda ääres kalastas, et see kiiresti maale tuleks. Kui Peetrus valmistus paadiga kalale minema, andis too sõnumitooja koos oma kalurist sõbraga talle mitu suurt korvitäit kala. nad aitasid tal kala lähedalasuva kalakaupmehe juurde viia, kes saagi ära ostis, ja saadud rahast ning Taaveti sõnumitooja lisatud summast piisas, et nende kolme eest templimaks maksta. Maksukoguja võttis maksu vastu, loobudes viivise nõudmisest, sest nad olid Galileast mõnda aega ära olnud.

⁴ Pole ime, et teie ürikutes leidub lugu sellest, kuidas Peetrus püüdis kala, kellel oli seekel suus. Tol ajal oli liikvel palju jutte kalade suust leitud varandustest, lood imetabastest juhtumitest olid päris tavalised. Kui Peetrus hakkas nende juurest paadi suunas minema, oli Jeesus seetõttu poolnaljatamisi märkinud: „Imelik, et kuningapojad peavad andamit maksuma; tavaliselt võetakse võõrastelt õukonna ülalpidamiseks maksu, kuid kohasem on võimudele mitte ette jääda. Mine, võibolla püüad kala, kellel on seekel suus.” Kuna Jeesus oli nii rääkinud ja Peetrus peagi templimaksuga ilmunud, pole sugugi üllatav, et see vahejuhtum paisutati hiljem imeks, nagu selle on kirja pannud Matteuse evangeeliumi üleskirjutaja.

⁵ Jeesus ootas koos Andrease ja Peetrusega järve kaldal peaaegu päikeseloojanguni. Sõnumitoojad töid neile teate, et Maarja maja on ikka veel järelevalve all, ja nii läksid kolm ootajat pimenedes paati ning aerutasid pikkamööda Galilea järve idarannikule.

2. BETSAIDA-JULIASES

¹ Esmaspäeval, 8. augustil, kui Jeesus oli kaheteistkümne apostliga Betsaida-Juliase lähedal Magadani pargis laagris, tulid enam kui sada uskujat, evangelistid, naiskorpused ja teised taevariigi rajamisest huvitatud inimesed Kapernauma nõu pidama. Saabusid ka paljud variserid, kes olid kuulnud, et Jeesus on kohal. Selleks ajaks olid variseride püüetega Jeesus lõksu meelitada ühinenud ka mõned saduserid. Enne omavahelist nõupidamist uskujatega pidas Jeesus avaliku koosoleku, millest võtsid osa ka variserid, kes hakkasid Meistrile valjul häälel küsimusi esitama ja muul viisil koosviibimist häirima. Segajate eestvedaja ütles: „Õpetaja, tahaksime saada sinult tunnustähe, et sul on volitus õpetada; kui sa selle oled andnud, teavad kõik inimesed, et sind on saatnud Jumal.” Ja Jeesus vastas

neile: „Õhtu jõudes te ütlete, et tuleb ilus ilm, sest taevapunetab. Ja varahommikul te ütlete, et tuleb halb ilm, sest taevapunetab ja on sompus. Kui näete läänes pilve kerkimas, ütlete, et on oodata hoovihma; kui puhub lõunatuul, ütlete, et on saabumas kõrvetav kuumus. Kuidas te oskate nii hästi aru saada taeva palgest, aegade tunnustähtede üle aga ei suuda sugugi otsustada? neile, kes soovivad kindlasti tõe tunda, on tunnustäht juba antud, ent pahatahtlikule ja silmakirjalikule sugupõlvele ei anta ühtki tunnustähte.”

² ¶ Seda öelnud, eemaldus Jeesus, et valmistuda õhtuseks nõupidamiseks oma poolehoidjatega. Sellel nõupidamisel otsustati käivitada kõigis Dekapolise linnades ja külates ühine misjoniretk, niipea kui Jeesus naaseb koos kaheteistkümne apostliga oma kavandatud külaskäigult Filippuse Kaisareasse. Jeesus osales Dekapolise misjoniretke kavandamisel ja lausus koosolekut lõpetades: „Ma ütlen teile, hoiduge variseride ja saduseride haputaigast! Ärge laske end petta nende pealtnäha suurest õpetatusest ja sügavast ustavusest vormilisele religioonile. Juhinduge ainult elava tõe vaimust ja tõelise religiooni väest. Teid ei päästa mitte hirm surnud religiooni ees, vaid pigem teie usk taevariigi vaimsete reaalsuste elavasse kogemusse. Ärge laske end pimestada eelarvamustest ega halvata hirmul. Ärge laske aukartusel traditsioonide ees sedavõrd oma arusaamist moonutada, et teie silmad enam ei näe ja kõrvad ei kuule. Tõelise religiooni eesmärk ei ole ainult rahu tuua, vaid pigem edasiminekut kindlustada. Südames ei saa olla rahu ega meeles edenemist, kui te ei armu kõigest südamest tõesse, igaveste reaalsuste ideaalidesse. Teie ette seatakse elu ja surma küsimused — aja patused naudingud igaviku õiglaste reaalsuste vastu. Peaksite juba nüüd otsima pääsu hirmu ja kahtluse kütkeist, hakates elama uut usu ja lootuse elu. Kui teie hinges kerkivad oma kaasinimeste teenimise tunded, ärge lämmatage neid; kui teie südames paisub armastus oma naabri vastu, väljendage neid kiindumustunge arukas hoolitsuses oma kaaslaste tõeliste vajaduste eest.”

3. PEETRUSE TUNNISTUS

¹ Teisipäeva varahommikul lahkus Jeesus kaheteistkümne apostliga Magadani pargist Filippuse Kaisareasse, nelivürst Filippuse valduste pealinna. Filippuse Kaisarea asus imekaunis ümbruses. See paiknes pesana veetlevas orus maaliliste mägede vahel, kus Jordani jõgi maa-alusest koopast välja voolas. Põhja pool olid hästi näha Hermoni mäe kõrged tipud ja neist lõunas asuvatest mägedest avanes suurepärase vaade Jordani ülemjooksule ja Galilea järvele.

² Jeesus oli käinud oma taevariigitöö algusaegadel Hermoni mäel ja nüüd, mil ta oli jõudmas oma tegevuse lõppetappi, soovis ta sellele katsumuste ja triumfi mäele tagasi pöörduda, lootes, et apostlid omandavad

seal uue nägemuse oma ülesannetest ja uue jõu vahe-tult eesseisvaks katsumusteajaks. Teel rännates, umbes sel ajal, kui nad Meeromi veest lõuna poolt möödusid, rääkisid apostlid omavahel hiljutistest kogemustest Foiniikias ja mujal ning meenutasid, kuidas nende sõnum oli vastu võetud ja kuidas eri rahvad nende Meistrisse suhtunud.

³ Lõunapeatuse ajal esitas Jeesus kaheteistkümnele äkki esmakordselt küsimuse, mis puudutas teda en-nast. Ta küsis neilt nende üllatuseks: „Mis inimesed räägivad, kes ma nende arvates olen?”

⁴ ¶ Jeesus oli õpetanud apostlitele pikki kuid taevariigi olemust ja iseloomu ning teadis hästi, et on saabunud aeg õpetada neile lähemalt omaenda ole-must ja oma isiklikku suhet taevariigiga. Kui nad nüüd seal mooruspuude all istusid, valmistus Meister pida-ma üht tähtsaimat koosolekut kogu selle aja jooksul, mis ta üldse oma väljavalitud apostlitega veetis.

⁵ ¶ Jeesusele vastasid enam kui pooled apostlid. nad ütlesid talle, et kõik teda tundvad inimesed peavad teda kas prohvetiks või erakordseks inimeseks; et isegi tema vaenlased kardavad teda väga, pidades tema võimeid tõendiks sellest, et ta on liidus kuradite vürstiga. nad ütlesid talle, et Juudamaal ja Samaarias peavad mõned teda surnuist ülestõusnud Ristija Johanneseks. Peetrus selgitas, et Jeesust on eri aegadel ja eri isiku-te poolt võrreldud Moosese, Eelija, Jesaja ja Jeremijaga. Kuulnud neid vastuseid, tõusis Jeesus, vaatas enda ümber poolringis istuvat kahtteistkümnet apostlit, viipas hämmastava tunderõhuga nende poole ja küsis: „Aga mis teie ütlete, kes mina olen?” Hetkeks valitses pinev vaikus. Kaksteist apostlit vaatasid Meistrit ainiti, kuni Siimon Peetrus püsti hüppas ja hüüatas: „Sa oled Vabastaja, elava Jumala Poeg.” Ja üksteist apostlit tõu-sid kõik ühel meelel jalule, andes mõista, et Peetrus oli rääkinud nende kõigi eest.

⁶ Jeesus andis neile märku taas istuda, ise aga jäi seisma ja ütles: „Seda on teile ilmutanud minu Isa. nüüd on teil aeg minu kohta tõe teada saada. Kuid ma vannutan teid, et te sellest praegu kellelegi ei rää-giks. Asume teele.”

⁷ Nii jätkasidki nad reisi Filippuse Kaisareasse, jõudsid kohale sama päeva hilisõhtul ja peatusid Cel-suse majas, kes neid juba ootas. Apostlid magasid tol ööl vähe; nad näisid aimavat, et nende elus ja taevariigi-töös oli toimunud suur sündmus.

4. KESKUSTELU TAEVARIIGIST

¹ Pärast Jeesuse ristimist Johannese poolt ja Kaanas vee veiniks muutmist olid apostlid, igaüks ise ajal, teda tõesti messiaks pidanud. Mõni neist olid lühikest aega tõepoolest uskunud, et ta on oodatud Vabastaja. Ent vaevalt sai see lootus nende südames tärkata, kui Meister selle mõne purustava sõna või pettumustval-mistava teoga hävitas. neis valitses juba ammu segadus

vastuolu tõttu, mida tekitasid ühelt poolt nende kujutlused oodatud messiast ja teiselt poolt nende südamesse talletatud kogemused erakordsest suhtest tolle erakordse inimesega.

² Sel kolmapäeva ennelõunal kogunesid apostlid Celsuse aeda lõunat sööma. Siimon Peetrus ja seloot Siimon olid suurema osa ööst ja hommikul kohe pärast magamast tõusmist oma vendadega tõsist tööd teinud, et nad kõik hakkaksid kogu südamest tunnistama Meistrit mitte ainult messiaks, vaid ka elava Jumala jumalikuks Pojaks. Kaks Siimonit olid oma arusaamades Jeesusest peaaegu ühel nõul ja nad tegid usinalt tööd, et ka nende vennad need seisukohad täielikult omaks võtaksid. Andreas jäi küll apostlite korpuse üldjuhiks, kuid tema vennast Siimon Peetrusest oli saamas üha enam ja kõigi nõusolekul kaheteistkümne eestkõneleja.

³ Lõuna paiku istusid nad kõik aias, kui tuli Meister. Igaühe näol oli väärikalt pühalik ilme ja nad tõusid tema lähenedes püsti. Jeesus leevendas pinget sõbraliku ja vennaliku naeratusena, mis oli talle nii iseloomulik, kui tema poolehoidjad võtsid ennast või mõnda nendega seotud juhtumit liiga tõsiselt. Ta andis neile juhatava viipega märku istuda. Kaksteist apostlit ei tervitatud Meistri tulekut enam kunagi püstitõusmisega. nad nägid, et ta ei kiida niisugust välist lugupidamisavaldust heaks.

⁴ Kui nad olid söönud ja arutasid eelseisvat reisi Dekapolisesse, vaatas Jeesus neile äkki otsa ja ütles: „nüüd, mil on möödunud terve päev sellest, kui te nõustusite Siimon Peetruse ütlusega Inimese Poja olemuse kohta, küsin ma teilt, kas te olete oma otsusele kindlaks jäänud?” Seda kuuldes kaksteist apostlit tõusid ja Siimon Peetrus astus mõne sammu Jeesuse poole ning ütles: „Jah, Meister, oleme küll. Usume, et sina oled elava Jumala Poeg.” Ja Peetrus istus taas oma vendade juurde.

⁵ Jeesus ütles kaheteistkümnele, ikka veel püsti seistes: „Te olete minu valitud saadikud, aga ma tean, et te ei saaks seda praegu uskuda puhtinimlikest teadmistest lähtudes. See on minu Isa vaimu ilmutus teie hinge sisimas. Seega, kui te tunnistate seda oma sisimas elavalt minu Isa vaimult saadud taipamise järgi, pean ka teatama, et ehitam sellele alusele taevariigi vennaskonna. Sellele vaimse reaalsuse kaljule ehitam oma Isa taevariigi igaveste reaalsuste vaimse vendluse elava templi. Selle jumaliku vaimu inimliku vennaskonna vastu ei saa kõik pahe jõud ega patuväed kokku. ning ehkki minu Isa vaim on alati jumalik teejuht ja õpetaja kõigile, kes sellesse vaimuvennaskonda astuvad, annan nüüd teile ja teie järeltulijatele üle välise taevariigi võtmed — võimu ajalike asjade üle —, selle meeste ja naiste kui taevariigi osaliste ühenduse sotsiaalsete ja majanduslike iseärasuste mõistmiseks.” ning ta vannutas neid taas, et nad ei räägiks esialgu kellelegi, et ta on Jumala Poeg.

⁶ ¶ Jeesus oli hakanud juba oma apostlite ustavusse ja aususesse uskuma. Meister arvas, et kui tema valitud esindajate usk pidas vastu hiljutistele katsumustele, siis talub see kahtlemata ka peagi eesootavaid tuleproove ning nad tulevad kõigi oma lootuste pealtnäha täielikust hävingust välja uue usulise elukorralduse uude valgusesse ja suudavad seetõttu minna edasi valgustama pimeduses kobavat maailma. Tol päeval hakkas Meister uskuma kõigi oma apostlite ususse peale ühe.

⁷ Alates sellest päevast on seesama Jeesus ehitanud sedasama elavat templit sellelesamale oma jumaliku pojaseisuse igavesele vundamendile, ning need, kellest said tänu sellele eneseteadlikud Jumala pojad, on inimekivid, kellest on ehitatud see elav pojaseisuse tempel, mida püstitatakse vaimude igavese Isa tarkuse ja armastuse hiilguseks ja auks.

⁸ ¶ Kui Jeesus oli seda öelnud, saatis ta kaksteist apostlit mägedesse, et nad kuni õhtusöögini, igaüks omaette, otsiksid tarkust, jõudu ja vaimset juhatust. Ja nad tegid, nagu Meister oli nõudnud.

5. UUS KÄSITUS

¹ Peetruse tunnistuse uus ja eluliselt tähtis joon oli Jeesuse selge tunnistamine Jumala Pojaks, tema jumalikkuse vaieldamatu tunnistamine. Alates tema ristimisest ja Kaana pulmast olid apostlid teda mitmes mõttes messiaks pidanud, aga juutide arusaama oma rahva vabastajast ei kuulunud tema *jumalikkus*. Juudid ei olnud õpetanud, et messias on jumalik; ta pidi olema „salvitu”, aga vaevalt küll olid nad temast mõelnud kui „Jumala Pojast”. Teises tunnistuses rõhutati rohkem *ühendatud olemust*, taevalikku asjaolu, et ta oli Inimese Poeg ja Jumala Poeg, ning suurt tõde inimloomuse liidust jumaliku olemusega, millele Jeesus lubas ehitada taevariigi.

² Jeesus oli püüdnud elada oma elu maa peal ja viia lõpule oma annetumissmissiooni just Inimese Pojana. Tema poolehoidjad kaldusid pidama teda oodatud messiaks. Teades, et ta ei saa kunagi nende ootusi messia suhtes täita, püüdis ta nende arusaama messiast selliselt muuta, et ta osaliseltki nende ootustele vastaks. Ent nüüd ta mõistis, et see kava tal ilmselt ei õnnestu. Seepärast otsustas ta julgelt teoks teha kolmanda kava — teatada kõigile oma jumalikkusest, kuulutada Peetruse tunnistus tõeks ja öelda kaheteistkümnele otse välja, et ta on Jumala Poeg.

³ Jeesus oli kolm aastat kuulutanud, et ta on „Inimese Poeg”, sest apostlid olid nende kolme aasta jooksul hakanud teda üha veendunumalt juutide oodatud messiaks pidama. nüüd teatas ta avalikult, et on Jumala Poeg, olles otsustanud ehitada taevariigi Inimese Poja ja Jumala Poja *ühendatud olemusele*. Ta oli otsustanud hoiduda edasistest jõupingutustest veenda neid selles,

et ta pole messias. Ta kavatses neile nüüd julgelt ilmutada, kes ta *on*, ja seejärel eirata nende kindlat soovi pidada teda edaspidigi messiaks.

6. JÄRGMINE PÄRASTLÕUNA

¹ Jeesus jäi koos apostlitega veel üheks päevaks Cel-suse majja ootama kullereid, keda Taavet Sebedeus oli läkitanud neile raha tooma. Kui Jeesuse populaarsus rahva hulkade seas kadus, vähenesid tunduvalt ka tulud. Kui nad Filippuse Kaisareasse jõudsid, oli nende varalaegas tühi. Matteus ei tahtnud Jeesuse ja oma vendade juurest sellisel ajal lahkuda ja tal polnud käepärast oma raha, mida Juudale anda, nagu ta nii palju kordi varem oli teinud. Taavet Sebedeus oli aga seda tulude tõenäolist kahanemist ette näinud ja andnud sõnumitoojatele juhised koguda läbi Juudamaa, Samaaria ja Galilea rännates rahvalt raha ning saata see pagendatud apostlitele ja nende Meistrile. nii jõudsidki sõnumitoojad sama päeva õhtuks Betsaidast kohale, tuues kaasa piisavalt raha apostlite ülalpidamiseks kuni nende tagasitulekuni, alustamaks Dekapolise reisi. Matteus lootis saada selleks ajaks raha oma viimase kinnisvara müügist Kapernaumas ja oli andnud korralduse, et see summa saadetakse anonüümselt Juudale.

² ¶ Ei Peetrusel ega teistel apostlitel olnud väga realistlikku ettekujutust Jeesuse jumalikkusest. nad ei saanud öieti arugi, et nende Meistri maises elujärgus oli alanud uus epoch, aeg, mil õpetajast-ravijast oli saamas uuele käsitusele vastav messias — Jumala Poeg. Sellest ajast ilmus Meistri sõnumisse uus noot. nüüdsest oli tema ainsaks eluideaaliks Isa ilmutamine, tema õpetuse ainus eesmärk oli aga esitada oma universumile isikustunud kujul seda ülimat tarkust, millest võib aru saada vaid seda kogedes. Ta tuli selleks, et meil kõigil oleks elu ja et seda oleks külluslikumalt.

³ Nüüd algas Jeesuse lihaliku inimelu neljas, viimane etapp. Esimene etapp oli tema lapsepõlv, mil ta oli oma päritolust, olemusest ja saatusest inimolendina vaid ähmaselt teadlik. Teise etapi moodustasid tema noorukiaastad ja varane meheiga, mil ta end üha enam tunnetama ja oma jumalikust olemusest ja inimlikust missioonist üha selgemini aru saama hakkas. Teine etapp lõppes tema ristimisega seotud kogemuste ja ilmutustega. Meistri maise kogemuse kolmas etapp kestis ristimisest ja hoolekandaastatest õpetaja ja tervendajana kuni Peetruse tunnistuse ülitähtsa tunnini Filippuse Kaisareas. See tema maise elu kolmas periood hõlmas aega, mil ta apostlid ja lähemad poolehoidjad tundsid teda Inimese Pojana ja pidasid teda messiaks. Tema maise elujärgu neljas, viimane periood algas siin, Filippuse Kaisareas, ja kestis kuni ristilöömiseni. Meistri hoolekandetöö sellele etapile, mis hõlmas tema lihaliku elu viimase aasta tööd ja vaeva, oli iseloomulik asjaolu, et ta tunnistas enda jumalikkust. Sel neljandal perioodil pidas küll enamik Jeesuse poolehoidjaid teda ikka veel messiaks, kuid apostlid hakkasid te-

da Jumala Pojaks pidama. Peetruse tunnistus tähistas uue perioodi algust, mil mõisteti täielikumalt tõde Jeesuse ülimast hoolekandest annetuva Pojana Urantial kogu universumi heaks, ning tema väljavalitud saadikud tajusid — kuigi ähmaselt — seda asjaolu.

⁴ Nii näitas Jeesus oma elus seda, mida ta õpetas oma religioonis: vaimse olemuse kasvu elava edasiminekku kaudu. Ta ei rõhutanud oma hilisemate järgijate kombel lakkamatut võitlust hinge ja keha vahel. Pigem õpetas ta, et vaim võib kergesti mõlemat võita ning seda intellekti ja instinktide vahelist sõda suures osas tõhusalt ja tulusalt lepitada.

⁵ ¶ Sellest hetkest omandasid kõik Jeesuse õpetused uue tähenduse. Enne Filippuse Kaisaread esitas ta taevariigi evangeeliumi selle meisterõpetajana. Pärast Filippuse Kaisaread ei olnud ta enam pelgalt õpetaja, vaid tõusis esile igavese Isa, vaimuriigi keskme ja ääreala jumaliku esindajana, ning temalt nõuti, et ta teeks seda kõike inimolendina, Inimese Pojana.

⁶ Jeesus oli siiralt püüdnud juhtida oma poolehoidjaid vaimuriiki algul õpetajana, siis õpetaja-tervendajana, kuid need ei lasknud sel sündida. Ta teadis hästi, et tema maine missioon ei saanud kuidagi täita juudi rahva ootusi Messia suhtes, sest vanaaja prohvetid olid kirjeldanud sellist Messiat, kelleks tema kunagi ei võinud saada. Ta püüdis rajada Isa taevariiki Inimese Pojana, kuid ta poolehoidjad ei suutnud temaga kaasa tulla. Seda nähes otsustas Jeesus oma uskujatele poolele teele vastu astuda ja valmistus seda tehes avalikult omaks võtma annetuva Jumala Poja rolli.

⁷ Nii kuulsidki apostlid tol päeval, mil Jeesus nendega aias rääkis, palju uut. Mõned neist mõtteavaldustest tundusid isegi neile imelikena. Muude hämmastavate ütluste seas kuulsid nad järgmisi:

⁸ ¶ „Nüüdsest on nii, et kui keegi soovib meiega liituda, võtku ta enda kanda pojaseisuse kohustused ja järgigu mind. Ja kui mind enam teie keskel ei ole, ärge arvake, et maailm kohtleb teid paremini kui teie Meistrit. Kui te mind armastate, valmistuge tõestama seda kiindumust oma valmisolekuga tuua ülim ohver.

⁹ ¶ Ja pange mu sõnu hästi tähele: ma pole tulnud mitte õigeid, vaid patuseid kutsuma. Inimese Poeg ei tulnud selleks, et tema eest hoolt kantaks, vaid tuli hoolt kandma ja annetama oma elu kõigile kingiks. Kuulutan teile, et olen tulnud otsima ja päästma neid, kes on kadunud.

¹⁰ ¶ Mitte keegi selles maailmas ei näe praegu Isa, välja arvatud Isa juurest tulnud Poeg. Kui aga Poeg üles tõuseb, tõmbab ta kõik inimesed enese juurde ja igaühele, kes usub seda tõde Poja ühendatud olemusest, annetakse elu, mis püsib kauem kui vaid ühe ajastu.

¹¹ ¶ Me ei saa veel avalikult kuulutada, et Inimese Poeg on Jumala Poeg, aga teile on seda ilmutatud; seepärast räägin teile julgelt neist saladustest. Ehkki ma seisan praegu füüsiliselt teie ees, olen tulnud Jumala Isa juurest. Enne kui oli Aabraham, olen mina. Tulin

siia maailma sellena, kellena te mind tundnud olete, tõepoolest Isa juurest, ja ma teatan teile, et pean peagi siit maailmast lahkuma ning oma Isa töö juurde tagasi pöörduma.

¹² ¶ Kas te saate nüüd oma usuga nende sõnade tõde mõista, ehkki ma hoiatan teid, et Inimese Poeg ei vasta teie isade ootustele messia suhtes? Minu kuningriik ei ole sellest maailmast. Kas te suudate uskuda tõde minust, ehkki mul pole paika, kuhu oma pead panna, nii nagu rebastel on urud ja taeva lindudel pesad?

¹³ ¶ Sellest hoolimata ütlen teile, et Isa ja mina oleme üks. Kes on näinud mind, on näinud ka Isa. Minu Isa tegutseb neis asjus minuga koos ega jäta mind kunagi minu missioonis üksi, nii nagu mina ei hülga teid, kui te peagi suundute üle kogu maailma seda evangeeliumi kuulutama.

¹⁴ Nüüd aga olen ma toonud teid siia, et veidi aega omavahel olla ning et te mõistaksite selle elu hiilgust ja suurust, millesse ma olen teid kutsunud: minu Isa taevariigi rajamist inimkonna südameis usu kaudu, minu vennaskonna ülesehitamist elavas seoses kõigi nende hingedega, kes sellesse evangeeliumisse usuvad.”

¹⁵ ¶ Apostlid kuulasid neid julgeid ja hämmastavaid ütlusi vaikides, nad olid jahmunud. nad läksid väikeste rühmadena laiali, et Meistri sõnade üle arutleda ja mõtiskleda. nad olid tunnistanud, et ta on Jumala Poeg, ent nad ei suutnud mõista selle täit tähendust, mida neid oli tegema juhitud.

7. ANDREASE NÕUPIDAMINE

¹ Tol õhtul otsustas Andreas pidada iga oma vennaga isiklikult ja arutlevalt nõu ja tal olid kõigiga peale Juudas Iskarioti tulusad ning julgustavad jutuajamised. Andreasel ei olnud kunagi olnud Juudaga nii lähedast isiklikku suhet kui teiste apostlitega ja seepärast ei suhtunud ta eriti tõsiselt sellesse, et Juudas polnud apostlite korpuse juhiga kunagi vabalt ja usalduslikult suhelnud. nüüd aga valmistas Juuda suhtumine Andreasele nii palju muret, et ta otsis õhtul hiljem, kui kõik apostlid juba sügavasti magasid, Jeesuse üles ja rääkis Meistrile oma ärevuse põhjusest. Jeesus ütles: „Sa toimisid õigesti, Andreas, et sa selle küsimusega minu juurde tulid, aga me ei saa teha mitte midagi muud, kui

vaid seda apostlit ülimalt usaldada. Ja ära tema vendadele sellest vestlusest minuga midagi räägi.”

² Ning see oli kõik, mis Andreas Jeesuselt välja uuris. Selle juudalase ja tema galilea vendade vahel oli alati olnud mingi võõristus. Ristija Johannese surm oli Juudast kohutanud ja Meistri noomitused teda tõsiselt solvanud; ta oli tundnud pettumust, kui Jeesus keeldus laskmast end kuningaks kuulutada, ja alandust, kui ta variseride eest põgenes; talle oli valmistanud meelehäarmi Jeesuse keeldumine vastata variseride väljakutsele anda tunnustäht ning teda oli hämmastanud Meistri keeldumine näidata oma võimu. Viimasel ajal oli aga Juudast masendanud ja vahel isegi rõhunud varalaeka tühjus ning ta tundis puudust ka rahvahulkade toetusest.

³ Needsamad kannatused ja katsumused tabasid mingil määral ja erinevalt ka kõiki teisi apostleid, kuid nemad armastasid Jeesust. nad pidid teda armastama rohkem kui Juudas, sest nad läksid temaga koos kuni kibeda lõpuni.

⁴ Juudalaseks oli Juudas isiklikult solvunud Jeesuse hiljutisest apostlitele antud hoiatusest „hoiduda variseride haputaigna eest” ja ta kaldus pidama seda väidet varjatud vihjeks enda kohta. Ent Juudas tegi suure vea: kui Jeesus apostleid aeg-ajalt omaette palvetama saatis, ei astunud Juudas sel ajal siirasse osadusse universumi vaimujõududega, vaid tundis inimlikku hirmu, heietades õrnu kahtlusi Jeesuse missiooni suhtes ja andes järele oma õnnetule kalduvusele haududa kättemaksu-mõtteid.

⁵ ¶ Nüüd aga viis Jeesus apostlid endaga kaasa Hermoni mäele, kus ta pidi sisse juhatama oma maise hoollekanne neljanda etapi Jumala Pojana. Mõned neist olid olnud tunnistajateks tema ristimisele Jordanis ja tema Inimese Poja elujärgu algusele ning ta soovis, et nad kuuleksid ka seda, kuidas ta saab volitused oma uueks avalikuks rolliks — esinemiseks Jumala Pojana. Seepärast ütles Jeesus reedel, 12. augusti hommikul kaheteistkümnenele: „Pange toidumoon valmis ja valmistuge rännakuks sinna mäele, kuhu vaim käsib mul minna, et võtta vastu käsk oma maine töö lõpetada. Ja ma tahan oma vennad kaasa võtta, et ka nemad saaksid jõudu koos minuga selle katsumusteaja läbimiseks.”